

edb-baseret optagelses- og kopieringsudstyr vil kunne inddrages under ordningen, når den bliver relevant for private forbrugere. Der er her tale om udstyr til kopiering af både lyd, fotografier og levende billeder.

Kassettebånd m.v., som sælges med indspilninger, vil normalt ikke opfylde kravet om, at de er egnede til privatkopiering. På sådanne bånd findes en særlig spæringsanordning, som hindrer overspilning, medmindre brugeren selv foretager et indgreb på kassetten. Såfremt vederlagspligten forsøges omgået ved salg af kassetter, hvorpå f.eks. er indspillet ubeskyttet musik eller lignende, vil det afgørende for vederlagspligten være, om denne spærring findes.

Eventuelle andre omgælder af tilsvarende art vil i øvrigt kunne imødegås efter de almindelige grundsatninger om omgæelse. Det afgørende bør her være, om der knytter sig en kommerciel interesse til de pågældende indspilninger, hvilket normalt vil fremgå af den måde, hvorpå de markedsføres og prissættes.

Det er oplyst fra de organisationer, som forvalter vederlagsordningerne i Finland, Frankrig og Tyskland, at omgælder enten ikke er forekommet eller i hvert fald kun i et uvæsentligt omfang.

Betalingspligten indtræder principielt ved fremstillingen eller importen, idet det ellers ville være vanskeligt at føre en effektiv kontrol. I praksis må man imidlertid forvente, at der indgås aftaler mellem fremstillere/importørerne og den organisation, som omhandles i § 26 b, stk. 1, således at der først sker afregning, når båndene videresælges til grossister eller detailhandlere.

Til § 26 a, stk. 2

Fastsættelsen af vederlagets størrelse følger samme regler, som er fastsat i en række bestemmelser i loven om den såkaldte tvangslicens, dvs. at parterne principielt skal indgå en nærmere aftale herom. Lykkes det dem ikke at opnå enighed herom, vil hver af parterne kunne indbringe spørgsmålet for det såkaldte tvangslicensnævnet, der er omhandlet i § 54. Nævnet har den endelige administrative afgørelse.

Vederlaget skal udgøre en rimelig betaling for fremstillingen af eksemplarer til privat brug. Nævnet skal derfor påse, at den står i et rimeligt forhold til de gængse vederlag, som betales for kommercielle indspilninger. Såfremt en båndtype kan anvendes til både lyd- og videooptagelser, fastsættes vederlaget efter den højeste takst.

Som udgangspunkt bør vederlaget som i Finland sættes i forhold til båndenes spilletid. For at undgå, at vederlaget bliver uforholdsmæssigt højt ved de særlig billige bånd, er der åbnet mulighed for en gra-

duering i forhold til salgsprisen. Ved bånd af almindelig god kvalitet bør vederlaget dog beregnes på grundlag af den vederlagssats, der fastsættes som den normale. Så vidt muligt bør det imidlertid sikres, at en lavere sats for de billigste bånd fortsat bevarer en rimelig sammenhæng med båndenes spilletid. Det vil efter forslaget være op til parterne selv at træffe nærmere aftaler herom, men i mangel af enighed vil det kunne indbringes for tvangslicensnævnet.

Til § 26 b

Efter den foreslåede bestemmelse skal vederlaget kun kunne kræves af én samlet organisation, som er repræsentativ for alle de berørte rettighedshavere. Herved undgås, at importører og fabrikanter får krav på vederlag fra flere organisationer, der hver repræsenterer enkelte grupper af rettighedshavere. Organisationen skal tillige stå for fordelingen af vederlagene, idet den dog vil kunne overlade den detaljerede fordeling til ophavsmændenes, de udøvende kunstneres, fotografernes og producenterne egne organisationer.

Godkendelsen bør betinges af, at der er udarbejdet retningslinjer for udlodningen af både puljen til fordeling blandt de enkelte rettighedshavere og puljen til supplerende vederlag. Ministeren skal således godkende fordelingen af vederlag mellem de forskellige grupper af berettigede, herunder mellem de skabende og de udøvende kunstnere samt producenterne, samt principperne for udlodningen af de supplerende vederlag. Ministeriet bør endvidere tilse, at der sker en fordeling af den førstnævnte pulje i en rimelig overensstemmelse med den brug, som kan antages at finde sted af de vederlagsbelagte bånd m.v.

Da der er tale om opbygning af en forvaltning på et nyt område, vil godkendelsen navnlig i en indledende periode kunne gives for kortere åremål, således at ministeriet vil have mulighed for at tage eventuelle konkrete spørgsmål op over for organisationen.

Såfremt der skulle forekomme forhold, som nødvendiggør, at der skrives ind, vil ændringer om nødvendigt kunne kræves som en forudsætning for, at organisationen kan bevare den nødvendige godkendelse efter stk. 1.

Til § 26 c

For at sikre en effektiv opkrævning af vederlaget foreslås det i § 26 c, stk. 1, at fremstillere og importører af uindspillede bånd og halvfabrikata af egen drift skal meddele oplysninger herom til den godkendte organisation. Oplysningerne skal indeholde